

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010079
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1519010079.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného I. X., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/8/2019 zo dňa 11.04.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. júna 2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sa obžalovanému

I. X., L.. XX.XX.XXXX, P. J. J., J. X

u k l a d á

Podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/8/2019 zo dňa 11.04.2019 bol obžalovaný I. X. uznaný vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 05.11.2018 v čase o 22,15 hod v J. na T. ul. č. XX, na schodisku 4. poschodia, dobrovoľne vydal členom hliadky PZ OO PZ Petržalka-sever 1 ks papierovej skladačky s obsahom prášku hnedej farby, o ktorom sa vyjadril, že sa jedná o heroín, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v J. č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/13784 sa v predmetnej papierovej skladačke nachádzal svetlohnedý práškový materiál s hmotnosťou 607 mg s obsahom účinných látok heroín, kofeín a paracetamol, obsahujúci 23 mg absolútneho heroínu, čo predstavuje minimálne 2 bežné jednotlivé dávky drogy, ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom heroín (diacetylmorfín) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o

omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré v zmysle § 74 ods. 1 Tr. zákona vykoná ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný. Odvolanie bolo odôvodnené podaním obhajcu zo dňa 25.04.2019, ako aj podaním samotného obžalovaného, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 24.05.2019. Odvolanie smeruje proti výroku o treste. Obžalovaný sa domnieva, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je neprimerane prísny a nespravodlivý, nezodpovedá spôsobu akým čin vykonal, okolnostiam skutku a ani jeho spoločenskej škodlivosti. Zdôrazňuje, že v priebehu celého konania nepopiera spáchanie skutku a už v prípravnom konaní sa ku skutku priznal a tento oľutoval. Rovnako na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Uvedomuje si svoju závislosť na heroíne, ktorá trvá už niekoľko rokov. Práve s touto závislosťou súvisí aj trestný čin, pre ktorý bol odsúdený. Množstvo drogy, ktoré bolo u neho zaistené zvyčajne predstavuje jednorazovú dávku. Za významné považuje aj to, že tieto drogy mal výlučne pre vlastnú potrebu, čiže jeho konanie neohrozovalo nikoho iného. S prihliadnutím na fakt, že mu bolo uložené aj ochranné liečenie, je výmera trestu odňatia slobody neprimerane vysoká.

Obžalovaný dáva do pozornosti odvolacieho súdu, že v súčasnej dobe nemá vedené žiadne iné trestné konanie. Je pravdou, že sa skutku dopustil v skúšobnej dobe pri odsúdení za prečin zanedbania povinnej výživy, avšak svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi si už riadne a pravidelne plní, čo je riadne zadokumentované dokladmi o úhrade výživného.

Od dátumu skutku abstínuje a nemusí pritom brať žiadne lieky, pretože nemá žiadne abstinenčné príznaky.

V ďalšej časti odôvodnenia svojho odvolania obžalovaný vyjadruje nesúhlas s väzobným trestným stíhaním, ktoré podľa neho v tomto prípade nie je nevyhnutné. Poukazuje na to, že má riadny trvalý pobyt, fakticky má zabezpečené bývanie u svojej matky.

Za nedostatok v postupe okresného súdu považuje obžalovaný aj to, že nebola zo strany okresného súdu venovaná dostatočná pozornosť poľahčujúcim okolnostiam a tiež tomu, že ide o pokračujúci trestný čin. Okrem toho, že sa k trestnej činnosti v celom rozsahu priznal, spolupracoval, poskytol aj ďalšie poľahčujúce okolnosti, konkrétne ide o čestné vyhlásenie o pracovnom pomere, existenciu rodinného zázemia a prehlásenie o tom, že sa podrobuje liečbe v Centre pre liečbu drogových závislostí.

Na podklade vyššie uvedených argumentov navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a rozhodnúť o miernejšom právnom posúdení žalovaného skutku a zmiernení trestu. Alternatívne navrhol rozhodnúť o uložení trestu povinnej práce.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval obhajca obžalovaného v celom rozsahu na dôvodoch podaného odvolania. Primárne namietal neprimerane vysoký trest s prihliadnutím na okolnosti prípadu, kedy bola obžalovanému zaistená fakticky iba jedna dávka drogy. Do pozornosti dal prax pri rozhodovaní v obdobných prípadoch vedených na Okresnom súde Bratislava V, kedy boli obžalovaným ukladané oveľa miernejšie tresty. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok a uložiť miernejší trest.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry označila uložený trest za primeraný a to z dôvodu, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti. Tak isto prejednávany skutok spáchal v čase plynutia skúšobnej doby. Uloženie iného ako nepodmienečného trestu považuje za vylúčené.

Obžalovaný označil uložený trest za príliš vysoký, vzhľadom k tomu, že by sa chcel dostať na slobodu a liečiť sa. Pokiaľ ide o závislosť bojuje s ňou už dlhé roky. Keď bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, dokázal aj dva roky abstinovať.

Krajský súd v J., na podklade riadne a včas podaného odvolania prokurátora, v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízneho princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením, preskúmal nielen výrok o treste, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytýkané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 370 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), pričom zistil, že odvolanie obžalovaného je opodstatnené.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.08.2017 obžalovaný postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal „áno“ a následne správne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. poriadku rozhodol, že v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná dokazovanie.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď obžalovaného I.a X.a uznal vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe tak, ako je uvedený v obžalobe.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného o priznaní viny na hlavnom pojednávaní, zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

Pokiaľ ide o výroky napadnutého rozsudku v súvislosti s uloženým trestom, je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu z formálneho hľadiska postupoval v súlade so zákonom a preto mu pri posudzovaní výmery trestu a zvolenom spôsobe výkonu nie je možné vytknúť porušenie zákona. Odvolací súd sa však nestotožnil s uloženým trestom z dôvodu, že ho považuje s prihliadnutím na všetky zistené okolnosti prípadu, ako aj pomery páchatela, za neprimerane prísny.

Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému I.ovi X.ovi zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda priznanie a oľutovanie trestnej činnosti obžalovaným. Toto rozhodnutie je nutné po preskúmaní veci označiť za správne, nakoľko obžalovaný hneď vo svojom prvom výsluchu v prípravnom konaní ku skutku priznal, vyjadril sa, že heroín mal pre seba a dobrovoľne ho vydal polícii. Pri zákroku s políciou spolupracoval a svoje konanie ihneď oľutoval. Identický postoj zachovával obžalovaný v priebehu celého ďalšieho konania, vrátane konania pred odvolacím súdom.

Vychádzajúc z napadnutého výroku o treste, okresný súd takisto v súlade so zákonom priznal obžalovanému prítiažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona a to z dôvodu, že obžalovaný sa aj v minulosti opakovane dopúšťal rôznej trestnej činnosti a opakovane mu bol uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pri uznaní jednej poľahčujúcej okolnosti a jednej priťažujúcej okolnosti došlo pri vyrovnanom pomere poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti k využitiu postupu podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona a ukladaniu trestu odňatia slobody v rámci základnej trestnej sadzby uvedenej v § 171 ods. 1 Tr. zákona od nula do troch rokov. S využitím vyššie uvedeného postupu zvolil okresný súd v prípade obžalovaného výmeru trestu šesťnásť mesiacov, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval iba to, že ide o trest v dolnej polovici trestnej sadzby. Nie sú však k dispozícii žiadne úvahy okresného súdu, z ktorých by bolo možné zistiť, prečo pri zohľadnení všetkých zákonných kritérií uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zákona považuje práve túto výmeru za adekvátnu.

Berúc do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti zistené jednak na strane obžalovaného a tiež okolnosti prípadu, povahu a spôsob spáchania prečinu v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zákona, dospel odvolací súd k záveru, že trest vo výmere šesťnásť mesiacov, ktorý bol pôvodne obžalovanému uložený, je trestom neprimeraným a účel trestu možno v tomto prípade dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Odvolací súd zohľadnil v prospech obžalovaného okolnosti, ktoré súviseli s postojom obžalovaného k spáchanému skutku. Obžalovaný v celom rozsahu skutok priznal, oľutoval ho a držbu drogy vysvetlil tým, že je dlhoročným konzumentom heroínu, ktorý si aj v tomto prípade obstaral výlučne pre svoju vlastnú potrebu. Vykonaná expertíza potvrdila, že obžalovaný prechovával u seba 607 mg práškoveho materiálu s koncentráciou účinnej látky diacetylmorfínu 3,8% hmotnostných, čo zodpovedá 23 mg čistej látky. Z hľadiska obsahu čistej drogy išlo v tomto prípade o množstvo, ktoré s prihliadnutím na ustálenú súdnu prax, nepresahovalo hodnotu jednej obvykle jednorazovej dávky drogy. Znamená to, že závažnosť konania obžalovaného bola v tomto prípade nízka, tesne nad hranicou nepatrnej závažnosti.

Čo sa týka posúdenia miery závažnosti zistenej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona, predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, ktoré súvisia s nelegálnou držbou drog, boli doposiaľ vždy v menej závažnej forme pri aplikácii § 171 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a od posledného odsúdenia za závažnú trestnú činnosť násilného charakteru v roku 2010 sa v registri trestov obžalovaného nachádzajú záznamy iba za spáchanie prečinov.

Nelegálna držba drog obžalovaným aj podľa záverov znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie nepochybne súvisí s jeho dlhoročnou drogovou závislosťou, ktorú napriek viacerým pokusom o liečbu, nemá doteraz pod kontrolou. V priebehu rokov 2002 až 2018 sa obžalovaný podrobil viackrát ústavnej liečbe, absolvoval opakovane substitučnú liečbu, avšak abstinovať dokázal iba po dobu šesťnásť mesiacov.

Odvolací súd po zvážení vyššie opísaných zistení pristúpil na podklade odvolania obžalovaného k zmierneniu uloženého trestu z pôvodných šesťnásť mesiacov na desať mesiacov, vyjadrujúc pritom presvedčenie, že nie je nevyhnutné v posudzovanom prípade pôsobiť na obžalovaného prísnejším trestom odňatia slobody. Trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov je podľa názoru odvolacieho súdu trestom, ktorý vyhovuje zákonným kritériám, je primeraný a spravodlivý.

V súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. V tejto časti nezistil odvolací súd dôvod na zmenu a preto bol výrok o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody fakticky prevzatý z prvostupňového rozhodnutia.

Pokiaľ ide o výrok prvostupňového rozsudku, ktorým bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, nebol daný zákonný podklad pre preskúmanie tohto výroku, nakoľko obžalovaný výslovne uviedol, že proti tejto časti rozsudku jeho odvolanie nesmeruje.

S poukazom na predchádzajúce úvahy, krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a v súlade s § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám v tejto časti vo veci rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.